

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Sergiu Dodon,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Dodon împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind contestarea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 06 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-337/24
NR. PIGD 2-20039973-01-3ra-12042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Chisilița,
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan,

16 aprilie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Sergiu Dodon,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 25 martie 2020, Dodon Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea sintagmei „... și alte taxe pentru examinarea cererilor de admitere în profesia de avocat” cuprinsă la art.42 lit. f) din Statutul Profesiei de Avocat, publicat în Monitorul Oficial nr. 54-57/302 din 08 aprilie 2011; anularea Hotărârii Congresului Avocaților din 05.10.2018 prin care s-a stabilit cuantumul taxei pentru examinarea cererii de admitere în profesia de avocat persoanelor specificate în art.10 alin.(2) din Legea cu privire la avocatură; anularea p.4.2. din Hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.CL/1/2020 din 23.01.2020, cu obligarea Comisiei de Licențiere de a admite spre examinare cererea depusă la data de 31.01.2020 de către Dodon Sergiu.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că la data de 21.01.2020, a depus o cerere de admitere în profesia de avocat, invocând ca temei prevederile art. 10 alin. (2) și art. 21 alin. (1) lit. b)–f), alin. (3) lit. a), b) din Legea nr. 1260-XV din 19.07.2002 privind avocatura, cu modificările ulterioare. Prin Hotărârea nr. CL/1/2020 din 23.01.2020, Comisia de licențiere a profesiei de avocat a decis, la pct. 4.2, să nu dea curs cererii, acordând un termen de 15 zile calendaristice pentru înlăturarea neajunsului privind achitarea taxei stabilite prin Hotărârea Congresului Avocaților din 13.12.2019. Totodată, s-a precizat că, în caz de neexecutare, cererea și actele anexate vor fi restituite fără examinare. Reclamantul susține că, în pofida consultării tuturor surselor oficiale disponibile și a unei solicitări adresate secretariatului Uniunii Avocaților, nu a reușit să obțină textul hotărârii respective, deși, potrivit pct. 41 alin. (18) din Statutul profesiei de avocat, hotărârile Congresului trebuie publicate în revista Avocatul poporului și pe pagina oficială a Uniunii Avocaților.

3. A invocat că, la 23 ianuarie 2020 a achitat taxa de 15 000 lei stabilită în baza Hotărârii Congresului Avocaților din 05.10.2018 și prin cererea din aceeași dată a solicitat ca confirmarea achitării să fie anexată la dosarul personal. Până în prezent nu a primit nici un răspuns la această cerere.

4. Reclamantul a explicat că desfășurarea Congresului Avocaților din 13 decembrie 2019 s-a realizat cu încălcarea prevederilor imperative ale art. 41 din

Statutul profesiei de avocat, în special cu privire la modalitatea de convocare, termenul legal, publicarea în Monitorul Oficial și comunicarea către barouri a ordinii de zi și materialelor aferente. Potrivit acestuia, întrunirea programată inițial pentru 22 noiembrie 2019 nu a întrunit cvorumul necesar, nefiind astfel legal constituită, iar continuarea lucrărilor congresului prin hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din 29 noiembrie 2019, prin care s-a fixat o nouă dată – 13 decembrie 2019 – nu are fundament legal, în lipsa unei reglementări care să permită prelungirea unei sesiuni ordinare neconstituite.

5. A mai indicat faptul că această hotărâre nu a fost publicată conform prevederilor statutare, iar în cadrul congresului din 13 decembrie 2019 a fost adoptată o decizie privind majorarea taxei pentru examinarea cererilor de admitere în profesia de avocat, fără ca această chestiune să fi fost inclusă anterior pe ordinea de zi, încălcând astfel cerințele de legalitate și transparență decizională. În opinia sa, aceste vicii de procedură atrag nulitatea absolută a hotărârii adoptate.

6. A reținut că sintagma „și alte taxe pentru examinarea cererilor de admite în profesia de avocat” sunt contrare normelor imperative și exhaustive ale Legii cu privire la avocatură, fapt constatat de către Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani prin Hotărârea nr.3-311/2017 din 18.12.2018 unde instanța concluzionează că sintagma ”pentru admitere în profesie și ... ” din art. 13 alin. (1) al Statutului profesiei de avocat nr.302 din 29.01.2011 și sintagma ”...și al taxei pentru examinarea cererilor de admitere în profesia de avocat” din art. 42 lit. f) al Statutului profesiei de avocat nr.302 din 29.01.2011, sunt ilegale.

7. A relatat că, faptul nulității sintagmei „și alte taxe pentru examinarea cererilor de admite în profesia de avocat” cuprinsă la art. 42 lit. f) din Statutul Profesiei de Avocat publicat în Monitorul Oficial nr.54-57/302 din 08.04.2011 a fost deja constatat, anume taxa impusă de Uniunea Avocaților îngrădește accesul în profesia de avocat garantat de legiuitor prin prisma prevederilor art. 10 alin. (2) al Legii cu privire la avocatură.

8. Reclamantul a solicitat Comisiei de Licențiere revizuirea pct. 4.2 din Hotărârea nr. CL/1/2020 din 23 ianuarie 2020, prin admiterea cererii depuse la data de 21 ianuarie 2020 și dispunerea restituirii sumei de 15.000 lei, achitată la 23 ianuarie 2020. Totodată, a cerut eliberarea, în termen de 15 zile, a copiei Hotărârii Congresului Avocaților din 13 decembrie 2019 privind majorarea taxei pentru examinarea cererilor de admitere în profesia de avocat pentru persoanele vizate la art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, invocând lipsa publicării acesteia și refuzul secretariatului Uniunii de a o furniza. Prin Hotărârea nr. CL/2/2020 din 21 februarie 2020, Comisia de Licențiere a dispus, la pct. 2.2, restituirea cererii fără examinare, iar la pct. 4 – respingerea cererii prealabile.

9. A declarat reclamantul că, în hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nu se regăsește nici temeiurile respingerii nici motivarea respingerii și nici careva expuneri asupra restituirii sumei de 15 mii lei achitate și depuse la dosar pe data de 23 ianuarie 2020. Cât privește Consiliul Uniunii Avocaților, acestea nici măcar nu au introdus pe ordinea de zi examinarea nici a cererii și nici a cererii prealabile, ne mai vorbind de faptul că solicitarea de eliberare a copieii deciziei Congresului prin care sa majorat taxa pretinsă a rămas fără atenție.

10. Reclamantul și-a fundamentat acțiunea în drept pe dispozițiile art. 327 alin. (1), art. 328 alin. (1) și (3), art. 334 alin. (3) din Codul civil al Republicii Moldova, art. 331, 90, 94, 166, 167 și 423–428 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, precum și pe prevederile Legii nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură. În susținerea argumentelor sale, a invocat și concluziile Studiului privind funcționarea profesiei de avocat în Republica Moldova, elaborat în anul 2013 de Direcția profesiei și servicii juridice și Serviciul asistență juridică calificată și mediere, în cadrul implementării acțiunii 3.2.1 (1) din Planul de acțiuni pentru realizarea Strategiei de reformă a sectorului justiției pentru anii 2011–2016.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 16 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea înaintată Sergiu Dodon, s-a anulat hotărârea Comisiei de Licențiere a Profesiei de Avocat nr. CL/1/2020 din 23 ianuarie 2020 și s-a obligat Comisia de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din Republica Moldova să examineze cererea lui Sergiu Dodon înregistrată cu nr. 114/2020 din 21 ianuarie 2020 în condițiile Legii cu privire la avocatură în vigoare la data de 21 ianuarie 2020.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 18 aprilie 2024, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a declarat apel nemotivat, ulterior motivat, împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 martie 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 06 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, s-a casat hotărârea din 16 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o decizie nouă potrivit căreia acțiunea în contencios administrativ depusă de Sergiu Dodon împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea actului

administrativ individual defavorabil și obligarea examinării cererii de admitere în profesia de avocat, s-a respins.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a stabilit că la 21 ianuarie 2020, Sergiu Dodon, s-a adresat cu o cerere Comisiei de licențiere a profesiei de avocat privind admiterea în profesia de avocat, ținând cont de prevederile art. 10 alin.(2) și art.21 alin.(1) lit. b) - f), alin (3) lit. a), b) din Legea nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură cu modificările ulterioare.

15. Prin Hotărârea nr.CL/1/2020 din 23 ianuarie 2020, Comisia de Licențiere a profesiei de avocat a dispus la p. 4.2, de a nu da curs cererii domnului Sergiu Dodon, fiindu-i acordat termen de 15 zile calendaristice pentru înlăturarea neajunsului - achitarea taxei în cuantumul stabilit prin Hotărârea Congresului Avocaților din Republica Moldova din 13 decembrie 2019. Totodată intimatului i s-a explicat că în cazul neînlăturării neajunsului privind achitarea taxei, în cuantumul și termenul stabilit, cererea și înscrisurile anexate vor fi restituite fără examinare. La data de 23 ianuarie 2020, Sergiu Dodon a achitat taxa pentru examinarea dosarelor în cuantum de 15 000 lei.

16. În dezacord cu Hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.CL/1/2020 din 23 ianuarie 2020, Sergiu Dodon a depus la Uniunea Avocaților din Republica Moldova cererea prealabilă înregistrată cu nr.368/2020 din 20 februarie 2020 care a solicitat *inter alia*, revizuirea pct 4.2. din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. CL/1/2020 din 23 ianuarie 2020 cu dispunerea restituirii sumei de 15 000 lei achitate.

17. La 21 februarie 2020, prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.CL/2/2020, s-a respins cererea prealabilă depusă de Sergiu Dodon nr. 368/2020 din 20 februarie 2020 în partea anulării p. 4.2. din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 23 ianuarie 2020.

18. Ulterior la 16.03.2020, prin ordinul nr.20-SG/UA/2020, suma de 15 000 lei, achitată de intimatul Sergiu Dodon a fost transferată pe contul intimatului, în contextul în care cererea acestuia a fost restituită fără examinare.

19. La 25 martie 2020 reclamantul, Sergiu Dodon, s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată solicitând anularea p.4.2. din Hotărârea nr.CL/1/2020 din 23 ianuarie 2020 Comisia de licențiere a profesiei de avocat și obligarea Comisiei de Licențiere de a admite spre examinare cererea depusă la data de 21 ianuarie 2020 de către Dodon Sergiu în condițiile Legii cu privire la avocatură în vigoare la data de 21 ianuarie 2020.

20. Instanța de apel reiterând prevederile art. 69 alin. (1), 78 alin. (1) Cod administrativ, a reținut că în speță procedura administrativă inițiată la cererea lui Sergiu Dodon depusă la 21 ianuarie 2020, s-a finalizat cu emiterea actului administrativ individual - hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat

nr.CL/2/2020 din 21 februarie 2020, prin care la pct.2 s-a dispus a restitui fără examinare cererea și înscrisurile anexate de domnul Sergiu Dodon, fiind inclusiv dispusă restituirea, la cererea reclamantului cuantumul taxei achitate în mărime 15000 lei.

21. În continuare, instanța de apel a remarcat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2020, acțiunea de control normativ depusă de Diana Castraveț, Ira Sîli și Oxana Miron a fost admisă integral, fiind anulată Hotărârea Congresului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr.UA/CA/20/12 din 13 decembrie 2019 privind stabilirea cuantumului taxei pentru examinarea dosarelor de admitere în profesia de avocat, a persoanelor specificate la art. 10 alin. (2) din Legea nr.1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură(100 000 lei), ca fiind ilegală.

22. În acest context, instanța de apel a subliniat faptul că în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (2) Cod administrativ, actul administrativ normativ anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată nu produce efecte juridice din momentul în care hotărârea instanței de judecată devine definitivă.

23. Instanța de apel odată în plus a reiterat că, procedura administrativă inițiată la cererea lui Sergiu Dodon depusă la 21 ianuarie 2020, s-a finalizat cu emiterea actului administrativ individual - hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.CL/2/2020 din 21 februarie 2020, prin care la pct.2 s-a dispus a restitui fără examinare cererea și înscrisurile anexate de domnul Sergiu Dodon, fiind inclusiv restituită la cererea reclamantului cuantumul taxei achitate în mărime 15 000 lei.

24. Hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.CL/2/2020 din 21 februarie 2020 nu a fost contestată de Sergiu Dodon. În aceste condiții, instanța de apel a conchis că nu poate fi obligată Comisia de Licențiere să admită spre examinare cererea depusă la data de 21 ianuarie 2020 de către Sergiu Dodon în condițiile Legii cu privire la avocatură în vigoare la data de 21 ianuarie 2020. Or, cererea depusă la data de 21 ianuarie 2020 de către Sergiu Dodon a fost restituită fără examinare reclamantului cu toate înscrisurile anexate, iar hotărârea de restituire nu a fost nici contestată și nici anulată - respectiv îmbracă forma unui act administrativ individual investit cu prezumția de legalitate deplină, urmând a fi acceptate toate efectele produse de acesta.

25. Instanța de apel a mai remarcat că Sergiu Dodon nu este lipsit de dreptul și posibilitatea de a se adresa cu o nouă cerere către Comisia de Licențiere a profesiei de avocat privind admiterea în profesia de avocat în condițiile Legii nr.1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură. Or, la cazul ce prezintă obiectul în prezenta speță, procedura administrativă a fost finalizată, iar argumentul apelantului precum că la moment este dispus să achite taxa pentru examinarea dosarelor de admitere în

profesia de avocat în cuantum de 15 000 lei - nu poate constitui temei de admitere a pretenției reclamantului cu privire la obligarea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din Republica Moldova să examineze cererea lui Sergiu Dodon înregistrată cu nr. 114/2020 din 21 ianuarie 2020 în condițiile Legii cu privire la avocatură în vigoare la data de 21 ianuarie 2020.

26. În final, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, a concluzionat că pretențiile reclamantului formulate în acțiune sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse integral.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

27. La 9 aprilie 2024, Sergiu Dodon declară recurs împotriva deciziei din 06 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 16 martie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

ARGUMENTELE RECURSULUI

28. În motivarea recursului, invocă argumente în esență similare celor expuse în cererea de chemare în judecată. Suplimentar, evidențiază că efectul declarării nule a Hotărârii Congresului Uniunii Avocaților nr. UA/CA/20/12 din 13.12.2019 este diferit în cazul său, întrucât, la data de 21.01.2020, a solicitat doar admiterea spre examinare a cererii de admitere în profesia de avocat, fără achitarea taxei majorate de 100.000 lei, invocând respectarea prevederilor legale în vigoare. În schimb, pentru persoanele care au achitat această taxă în aceeași perioadă, Decizia Curții de Apel din 19.10.2020 produce efecte retroactive. În ceea ce îl privește, reclamantul susține că, deși instanța a constatat legalitatea refuzului său de a achita taxa, hotărârea menționată nu i se aplică retroactiv.

29. Enunță că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate în legătură cu informarea întârziată a conținutului hotărârii Congresului Uniunii Avocaților nr. UA/CA/20/12 din 13.12.2019, act cu caracter normativ care, prin importanța sa, impunea informarea imediată a publicului, sau cel târziu în câteva zile de la adoptare, și nu cu o întârziere de aproape o lună. Prin aceste omisiuni au fost încălcate în mod evident principiile de transparență și publicitate a actelor normative, încălcări considerate inadmisibile pentru profesiile care au ca misiune fundamentală respectarea legii.

30. Relevă că dreptul său vătămat prin Hotărârea Congresului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 13 decembrie 2019 a fost reparat doar parțial prin Decizia instanței de apel din 19 octombrie 2020, pronunțată în dosarul nr. 3-60/20, prin care s-a constatat nulitatea Hotărârii nr. UA/CA/20/12 privind stabilirea cuantumului taxei pentru examinarea cererilor de admitere în profesia de

avocat a persoanelor prevăzute la art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură, ca fiind nelegală. Cu toate acestea, efectele hotărârii instanței de apel nu i-au fost aplicate în mod egal, situație calificată de recurent ca fiind discriminatorie.

31. În final, atrage atenția asupra caracterului eronat al raționamentului instanței de apel privind dreptul și posibilitatea recurentului de a se adresa cu o nouă cerere către Comisia de Licențiere a profesiei de avocat privind admiterea în profesia de avocat în condițiile Legii nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură. Or, potrivit noului conținut al art.10 Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură modificat prin Legea nr. 13 din 21.01.2022, doctorii în drept nu mai sunt subiecți care au dreptul de a accede în profesia de avocat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

32. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

33. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

34. Art. 245¹ alin. (1) Cod administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

35. Art. 246 alin. (1) și (2) Cod administrativ stabilește că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la 3 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.229).

37. Cererea de recurs a fost depusă la 9 aprilie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

38. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

39. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

40. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

41. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către instanțele ierarhic inferioare, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

44. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

45. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste

critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

47. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

48. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmers c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

49. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Sergiu Dodon.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc